

Ptičja kletka

Nekoč je živel človek z imenom George Thomas. Bil je pastor v malem mestecu New England. Na velikonočno jutro je v cerkev prinesel zarjavelo in obtolčeno staro ptičjo kletko in jo postavil na prižnico.

Oči navzočih so se zazrle v kletko in kakor v odgovor na to, je pastor začel govoriti:

»Ko sem včeraj šel skozi mesto, sem zagledal mladega fanta, ki je nosil tole ptičjo kletko. Na dnu kletke je imel tri drobne ptičke, ki so drgetali od mraza in strahu. Ustavil sem fanta in ga vprašal: »Kaj imaš tu, sinko?« »Samo nekaj starih ptičev,« je odgovoril. »In kaj boš storil z njimi?« sem ga vprašal. »Nesel jih bom domov in se z njimi zabaval,« mi je odvrnil. »Dražil jih bom in jim potrgal perje, da se bodo topli med seboj. Zares se bom imel fino.« »Ampak slej ko prej se boš naveličal. In kaj boš storil potem?« »Oh, imam nekaj mačkov. Njim jih bom vrgel.« Pastor je za nekaj trenutkov obmolnil. »Koliko hočeš za te ptiče, sinko?« »Hm??!!! Zakaj pa bi sploh hoteli imeti te ptiče, gospod. Saj so samo navadni poljski ptiči. Nič ne pojejo in niti lepi niso!« »Koliko?« je pastor še enkrat vprašal. Fant je pogledal pastora če ni malce trčen in rekel »10 dolarjev?«

Pastor je segel v žep in vzel deset dolarski bankovec, ter ga dal fantu. Trenutek zatem fanta ni bilo več. Pastor je vzel kletko in jo nežno odnesel na konec ulice kjer je bilo drevo in nekaj trave. Postavil je kletko na tla, odprl vrata in jo nežno potresel, da so ptiči odleteli na svobodo.

Tako je pojasnil, zakaj ima prazno ptičjo kletko na prižnici, nato pa je pastor začel pripovedovati naslednjo zgodbo:

Nekega dne sta se pogovarjala hudič in Jezus. Hudič se je ravno vrnil z édenskega vrta ter se veselil in širokoustil: »Tam spodaj sem ravnokar ujel svet, poln ljudi. Naredil sem past in nastavljal vabo, ki se ji ne bodo mogli upreti!«

»In kaj boš storil z njimi?« ga je vprašal Jezus. Hudič je odvrnil: »Zares se bom imel fino. Naučil jih bom kako naj se najprej poročijo in nato ločijo, kako naj sovražijo in izrabljajo drug drugega, učil jih bom popivati, kaditi in preklinjati. Naučil jih bom kako naj izumijo puške in bombe in se pobijajo med seboj. Zares se bom zabaval!«

»In kaj boš storil potem ko se boš naveličal?« ga je vprašal Jezus. »Pobil jih bom,« je ponosno dejal hudič.

»Koliko hočeš zanje?« ga je vprašal Jezus. »Zakaj pa bi sploh hotel imeti te ljudi, saj sploh niso dobri. Ti bi jih rešil, oni pa bi te v zahvalo še sovražili. Pljuvali bi vate, te preklinjali in te ubili. Saj menda nočeš imeti takih ljudi!«

»Koliko?« je Jezus še enkrat vprašal.

Hudič je pogledal Jezusa in mu posmehljivo rekel: »Tvoje kri, tvoje solze in tvoje življenje.«

Jezus je dejal: »NAJ BO!«. In potem je plačal ceno – za nas je umrl na križu!!!

Vir:

Posredovala: Tanja